

KLIMA-, ENERGI- OG
BYGNINGSMINISTERIET

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kebmin@kebmin.dk
www.kebmin.dk

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget har i brev af 11. oktober 2013 stillet mig følgende spørgsmål 6 alm. del, som jeg hermed skal besvare.

Ministeren

30. oktober 2013

J nr. 2013 - 3959

Spørgsmål 6

Ministeren bedes kommentere det materiale, VE Energy.dk præsenterede for udvalget ved et foretræde den 10. oktober 2013, jf. KEB alm. Del – bilag 17 og 21.

Svar

VE Energy.dk har i forbindelse med sit foretræde for udvalget den 10. oktober 2013 indleveret to bilag, som jeg er blevet bedt om at kommentere på. Bilag 17 består af en beskrivelse af formålet med deputationen i punktform, samt af et talepapir. Bilag 21 er en redegørelse for erstatningskrav, som jeg allerede har kommenteret den 27. juni 2013 i mit svar på spørgsmål 40 til L 199.

VE Energy skriver, at formålet med deputationen er at ”synliggøre de vanskeligheder der er for en entreprenør i solcellebranchen, som følge af love L 86 og L 199”.

Jeg vil gerne medgive, at det ganske givet har været meget udfordrende for solcellebranchen det seneste år at navigere i solcellelovgivningen, som er blevet ændret i flere omgange.

Jeg vil dog samtidig gerne understrege, at flere af de udfordringer, som VE Energy omtaler, meget vel kan være blevet forstærket af, at VE Energy.dk, jf. sin redegørelse for erstatningskrav, har satset på store jordstående solcelleanlæg, som det ikke var tilsigtet at fremme med L 86.

VE Energy.dk skriver i sin redegørelse for erstatningskrav, at ledelsen i VE Energy.dk i november 2012 efter ”grundig gennemlæsning og fortolkning af lovforslaget L 86” vurderede, at ”der nu var grundlag for salg og projektudvikling af store jordopstillede solcelleanlæg”.

Det fremgår tydeligt af både den politiske solaftale, der blev indgået den 15. november 2012 og i lovforslaget L 86, der fremsættes 20. november 2012 (lov nr. 1390 af 23. december 2012), at elektricitet fremstillet på solcelleanlæg med en installeret effekt på over 400 kW ikke kan afregnes med de midlertidigt forhøjede afregningssatser, men skal afregnes med de allerede gældende satser på 60 øre pr. kWh i 10 år og 40 øre pr. kWh de efterfølgende 10 år.

Det er i øvrigt ikke rigtigt, når VE Energy.dk skriver, at der ikke var nævnt noget om en EU-godkendelse i L 86. I bemærkningerne til § 6, stk. 2, i L 86, som indeholder bestemmelser om, at ministeren kan fastsætte, at dele af §§ 1 (relevante lovbestemmelser for de midlertidigt forhøjede afregningssatser), 2 og 5 træder i kraft på forskellige tidspunkter, står der følgende:

"Dette skyldes, at lovforslagets elementer om ændring af støtten til solcelleanlæg og øvrige VE anlæg på 6 kW eller derunder medfører ændringer i eksisterende støtteordninger til producenter af vedvarende energi, som kan indeholde elementer af statsstøtte. Bestemmelserne vil derfor først blive sat i kraft, i det omfang og fra det tidspunkt, som følger af Europa-Kommissionens godkendelse efter statsstøttereglerne".

Det fremgår endvidere i bemærkningerne: "Da Europa-Kommissionens behandling af sager om statsstøtte erfaringsmæssigt kan være meget langvarig, er der behov for, at de ændrede støtteregler kan tillægges virkning fra det tidlige tidspunkt."

Det tidlige tidspunkt henviser til lovens fremsættelsestidspunkt. Danmark har bl.a. ansøgt EU-Kommissionen om, at de midlertidigt forhøjede pristillæg af relevans for anlæg, der opfylder betingelserne til overgangsordningerne efter lov nr. 900, gives med virkning fra nettilslutningstidspunktet, uanset at det bliver før godkendelsestidspunktet.

VE Energy.dk skriver endvidere, at den vejledning om de statslige interesser for opstilling af solcelleanlæg, som Naturstyrelsen udsender i juni 2013 "på alle måder lukker for muligheden for opstilling af solcelle anlæg på jord". Og at overgangsordningen dermed er ikke eksisterende for virksomheder. VE Energy.dk efterlyser i den forbindelse, den hjælp, de mener, der burde have været for dem, der var blevet fanget i forviklinger og fejl fra min side.

Overgangsordningerne er etableret til at hjælpe dem, der allerede havde investeret i tillid til vedtagne, men ikke i krafttrådte regler, da L 199 blev fremsat. Det har som nævnt ikke været tilsigtet at fremme store anlæg, hverken med L 86 eller L 199. Uanset de muligheder overgangsordningerne giver for at etablere store anlæg til forhøjet støtte, skal man samtidig overholde planlovens bestemmelser jf. Naturstyrelsens vejledning.

Jeg skal desuden henvise til den kommentar, jeg har modtaget fra Naturstyrelsen:

"Bl.a. på grund af en række henvendelser fra kommuner i løbet af foråret 2013 om en stigende interesse for etablering af solcelleanlæg i det åbne land og et ønske om afklaring af de statslige interesser i forbindelse hermed, offentliggjorde Naturstyrelsen i juni 2013 en opdatering af sin vejledende udtalelse om opstilling af solenergianlæg. Der er tale om en præcisering af de juridiske og planlægningsmæssige aspekter i forhold til gældende lovgivning og den gældende oversigt over statslige interesser i kommuneplanlægningen, herunder at der skal laves en egentlig planlægning for solenergianlæg som for andre tekniske anlæg, hvor natur- og landskabsinteresserne

respekteres, og at der som udgangspunkt kan planlægges for solenergianlæg i tilknytning til bymæssig bebyggelse.

Udtalelsens formål har således været, at kommunerne i deres planlægningsmæssige overvejelser for opstilling af solenergianlæg kan få præciseret dels juridiske problemstillinger og dels få overblik over hvilke forhold, der lægges vægt på fra Naturstyrelsens side ved det statslige tilsyn med kommuneplanlægningen.”

Med venlig hilsen

Martin Lidegaard